

Berøvelse anflaa de til 400 Kr. og da dette Tab var meget føleligt for dem, androge de hos Indenrigsministeriet om at erholde Erstatning, men modtogte det Svar, at efter de i Sagen fremkomne Oplysninger maatte den fremsatte Klage anses for ganske ugrundet. De henvende sig derfor nu til Folkethinget for ved dets Bistand at erholde Erstatning.

Udvalget gjør ingen Indstilling.

4. Fra Herning=Egnens Afholdsforeninger om, at Udsalg af berusende Drikke maa blive et kommunalt Anliggende. (Indbragt den 30te Oktober 1889 af Folkethingsmanden for Ringkjøbing Amts 4de Valgkreds, R. Nielsen.)

I forrige Samling forelaa et lignende Andragende (se Tillæg B. Sp. 1455—56), som overgaves til Udvalget angaaende Lovforslaget om Brændevinshandel paa Landet, hvis Betænkning findes sammesteds Sp. 2277 fg.

Afgivet til Udvalget angaaende Lovforslaget om Handel med og Udfjæntning af alkoholiske Drikke.

5. Fra Wilslev—Hunderup Kommune angaaende en Forsørgelsesag. (Indbragt den 7de November 1889 af Folkethingsmanden for Ribe Amts 3die Valgkreds, Busk.)

Ifølge Andragendet er Kommunen ved Stiftamtets og Indenrigsministeriets Resolution bleven paalagt Forsørgelsen af en fraskilt Hustru, som før sit Ægteskab var forsørgelsesberettiget der, men efter den Tid ikke har erhvervet sig noget Forsørgeshjem her i Riget. Hendes Mand var født i Slesvig, men i Genhold til Fredstraktaten udbandret til Danmark, og da han havde frasagt sig sine Rettigheder som preussisk Underfaat, havde han saaledes beåret sine Rettigheder som dansk Underfaat i enhver Henseende, og vilde navnlig, hvis han blev trængende her i Landet, blive at forsørge i Genhold til Bestemmelserne i Lov om ekstraordinære Hjemstedsbeviser af 9de Marts 1872, eller, naar Betingelserne iøvrigt herfor vare tilstede, berettiget til at forlange sig meddelt ekstraordinært Hjemstedsbevis. Herom er der ingen Strid eller Uoverensstemmelse; men Ministeriet og Amtet sige, at, da han paa den Tid Skilsmissen fandt Sted, intet ekstraordinært Hjemstedsbevis havde, havde han heller ikke noget Forsørgelsessted her i Landet, og som Følge heraf vil hans fraskilte Hustru være at forsørge af den Kommune, hvor han før sit Ægteskab var forsørgelsesberettiget. Da Andragerne ikke kunne være enige heri, have de ansøgt Ministeriet om, at Spørgsmaalet maatte blive undergivet Domstolens Afgjørelse, men da Ministeriet har negtet dette ifølge Reglementet for Fattigvæsenet paa Landet af 5te Juli 1803, § 4 og Plan af 14de December 1810, § 3, jfr. § 5, andrages der om, at Rigsdagen vil medvirke til, at den nævnte Forsørgelse afholdes af Staten, og eventuelt at Kommunen bliver fritagen for Forsørgelsespligten.

Udvalget gjør ingen Indstilling.

6. Fra nogle Indvaanere i Beile om Erstatning for lidt Tab. (Indbragt den 7de November 1889 af Folkethingsmanden for Ringkjøbing Amts 4de Valgkreds, R. Nielsen.)

Andragerne forklare, at de ere Ciere af Teneffteriet ved Beile, hvoraf de svare aarlig lgl. Skat efter $8\frac{1}{2}$ Td. Hartkorn, og besvare sig over det Indgreb, som Lov af 5te April 1888 om Fisseriet i Danmark har gjort i deres loblige Eiendomsret til det nævnte Teneffteri, idet det navnlig ved den er bestemt, at de skulle holde deres Lagørredgaard aaben hver Uge fra Lørdag Aften til Mandag Morgen. Indtægten af deres Fisseri, som i tidligere Aaringer har været 2,000 Kr., er derved bleven formindsket, og deres Eiendomsret er saaledes ikke alene bleven betydelig indskrænket, men har ogsaa tabt betydelig i